

Multidisciplinaire casuïstiek – het belang van interprofessioneel samenwerken in zorg

Introductie

Mijn naam is Sofia en ik ben 28 jaar. Ik ben zwanger van mijn eerste kind en wat ben ik gelukkig! Ik heb altijd al moeder willen worden. De vader van mijn kind heeft mij helaas verlaten. Na veel verdriet heb ik me er toch overheen gezet en besloten dat ik dit kind alleen ga opvoeden. Zoals elke vrouw in zwangerschap ben ik onder behandeling van een verloskundige. Bij elk consult meet zij mijn bloeddruk en nu blijkt dat ik een te hoge bloeddruk heb. Ik word verwezen naar de gynaecoloog in het ziekenhuis omdat ik door mijn hoge bloeddruk risico heb op het krijgen van zwangerschapsvergiftiging. Ik ben nu 30 weken zwanger en ik voel me heel beroerd. Ik heb ernstige hoofdpijn en ik voel dat het niet goed gaat. Ik bel de gynaecoloog en ik moet meteen naar het ziekenhuis. Mijn bloeddruk is zo hoog dat de gynaecoloog samen met de verloskundige besluiten om mijn kind te halen. Het leven van mij en mijn kind is in gevaar. Ik krijg weëen opwekkers om de bevalling in te leiden. Mijn hemel wat doet dat toch een pijn!!

Situatie

Gelukkig komt de anesthesioloog en die geeft mij een ruggenprik. Jeej wat een verlichting is dat! De gynaecoloog, neonatoloog, verloskundige en verpleegkundige begeleiden mij tijdens de bevalling. Ik ben heel hard aan het persen, de druk in mijn hoofd stijgt en stijgt!! En ik voel dat er iets KNAPT in mijn hoofd. Het gaat niet goed, er is paniek. Het licht gaat uit.

Ik word wakker, waar ben ik?? Waar is mijn kind?? Een neuroloog vertelt mij dat ik op de intensive care lig en mijn kind op de neonatologie omdat ze te vroeg geboren is. Ik heb een hersenbloeding doorgemaakt. Volgens hem kwam dit door mijn hoge bloeddruk en het persen tijdens de bevalling. Hij voert wat testjes uit met mijn armen en benen en vertelt mij dat ik halfzijdig verlamd ben! Is dat blijvend?? Ik wil het hem vragen maar ik kan niet meer goed praten. Er komt wartaal uit mijn mond. Wat erg!! De neuroloog vertelt dat ik afasie heb en een

slikstoornis ten gevolgen van de hersenbloeding. Maar hij zegt dat het allemaal goed komt en dat ze me gaan behandelen. Ik hoop het maar... Ik ben uit de acute fase en wordt overgeplaatst op de neurologie afdeling. De verpleegkundigen hebben onderling een overdracht over wat er allemaal met mij gebeurd is. Ik heb een lieve daadkrachtige verpleegkundige die samen met de arts, meteen een logopedist in consult vraagt. De logopedist neemt sliktest af en doet spraakoefeningen met mij. De logopedist vraagt, op basis van de sliktest, de diëtiste in consult die een aangepast dikvloeibaar dieet voor mij samenstelt zodat ik ondanks mijn slikstoornis toch mijn voedingstoffen binnen krijg. De verpleegkundige vraagt samen met de neuroloog een fysiotherapeut in consult. De fysiotherapeut doet oefeningen met mij om de kracht terug te krijgen in mijn linker arm en been. De fysiotherapeut adviseert de verpleegkundige hoe zij mij het beste uit bed kan helpen in een stoel. Ik kan namelijk niet de hele dag alleen op bed liggen. Ik moet wel een aangepast stoel hebben doordat ik door mijn halfzijdige verlamming niet meer zo goed rechtop in een stoel kan zitten. De ergotherapeut stelt een speciale rolstoel voor mij af zodat ik beter rechtop in de stoel kan zitten. De verpleegkundige kan mij vervolgens met een tillift uit bed in de rolstoel helpen.

Maar al die mensen die allemaal wat van mij moeten!! Ik weet helemaal niet of ik dat nog wel wil. Wat voor nut heeft het allemaal. Ik ben niets meer waard. Ik ben een slechte moeder die niet voor haar kind kan zorgen. Ze is beter af zonder mij!

Ineens staat er een psychiater voor me neus. Er wordt verteld dat ik mogelijk last heb van een postnatale depressie, wat niet heel gek is aangezien mijn bevalling een hel was en ik direct van mijn kind gescheiden ben. De psychiater adviseert medicatie en vraagt een kunstzinnige therapeut in consult. De kunstzinnige therapeut komt bij mij langs om samen een traject te starten om mijn trauma te verwerken. Wat een lieve therapeut en wat een geweldige afleiding van alle ellende.

Hogeschool Leiden

Interprofessionele dag Jaar 1 - opleiding Verpleegkunde, Fysiotherapie en Vaktherapie

1 casus met 12 disciplines

1. Gynaecoloog;
2. Verloskundige;
3. Neonatoloog;
4. Neuroloog;
5. verpleegkundige;
6. logopedist;
7. diëtist;
8. fysiotherapeut;
9. ergotherapeut;
10. kunstzinnig therapeut;
11. anesthesioloog.
12. Psychiater